

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת חי-שרה תשע"ח

שני אחיי
הגיבורים 2

ציור
צביעה 7

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

עורך: ישי רקנטי

גמילות חסדים

מדוע אליעזר בקש דוקא את הספן הזה?

אליעזר ידע שביתו של אברהם אבינו הוא בית של חסד, ולכן הפלה הראויה ליצחק צריכה להיות כזו שרגילה לעשות חסד ואוהבת לעזור לאחרים. לכן הוא בקש שהיא תגמול אותו חסד, ובכך הוא ידע שהיא באמת מתאימה לביתו של אברהם אבינו.

שבת שלום לילדים!

אברהם אבינו שלח את אליעזר לחפש אשה שמתאימה ליצחק. אליעזר בקש מה' שיעזור לו למצוא את האשה שמתאימה ליצחק, לפי הספן שהוא נתן. מה היה הספן?

אליעזר בקש שהאשה המתאימה תתן גם לגמלים לשותות, אפילו שהוא יבקש רק לעצמו. וככה באמת היה, אליעזר הגיע עם עשרה גמלים, ורבקה הציעה לו שהיא תמלא מים גם לגמלים שלו.

שני אחי הגבורים

פחד. למדנו בנסיעה זו, כמו בביקורים הקודמים, להעריך אתכם יותר."

"תרגישו נוח, כך מרגישים רוב האורחים שמגיעים לאלון מורה מהשפלה. אנחנו לא מרגישים כך, כמובן. זה ביתנו זה היישוב שלנו והתרגלנו לראות בהם את הטוב והנעים."

"היכן עודד? הוא יגיע לשבת?" שאלה דודה צופיה.

"עודד מגיע מדי פעם לשבת, ולשבת זו היה אמור להגיע, אך הבוקר הוא התקשר והודיע שהוא התבקש לשמור בשבת באחד המאחזים החדשים שהקימו הצעירים בגב ההר. כמובן, התאכזבנו מעט, אבל חיזקנו אותו על אהבת הארץ שבו, על כך שוויתר על ביקור בבית בשבת מיוחדת שאתם נמצאים בה, לטובת יישוב הארץ."

"רגע, גם את דורית אנחנו לא רואים."

"דורית יצאה השנה לשירות לאומי בעכו. יש שם גרעין שמתמודד ביישוב מעורב עם מתח רב בין

"מתי יגיעו הדודים מהרצליה?" שאל רונן את אביו יותם.

משפחת כהן גרה ביישוב אלון מורה שבשומרון. אורחיהם, משפחת לוי, הדודים מהרצליה, מגיעים אליהם לביקור, אחת לשנה בממוצע.

"מה זה משנה, העיקר שאנחנו נכין את הבית לשבת ובזמן." השיב אבא.

"רונן, לא שאלת מתי יגיע עודד מהצבא." המשיך אבא יותם.

"אבא, עודד מגיע בהפתעות, מתי שהוא מקבל שחרור. לכן, לא תמיד אנחנו יודעים מתי הוא מגיע."

"הנה, הם הגיעו, אבא. הדודים מהרצליה הגיעו."

"שלום לכם. מה נשמע?" קבלו אבא, רונן ובני המשפחה את הדודים מהרצליה בשמחה.

"איך היתה הדרך לכאן?"

"הדרך עצמה יפה, נופים יפים של הרים ועמקים ליוו אותנו לאורך כל הדרך, אבל גם מעט תחושת

והאמהות. איננו מסתפקים בהסבר נקודתי של מה שקרה אז, אלא משתדלים למצא משהו בחיי היום-יום, אצלנו או במקום אחר בארץ, שמזכיר את זה."

רונן הצעיר, בן העשר, היה, כמובן, עד לכל השיחות בבית בשבת זו. ביום ראשון הגיע לבית הספר מלא שמחה וגאווה.

"וואי, איזה אחים גבורים יש לי", פתח רונן בשמחה לפני חבריו בכיתה ה'.

"מה הם עשו?, רונן, ספר לנו".

"לא שהם עשו משהו מיוחד, אבל זה מה שהרגשתי בשבת. היו אצלנו דודים מהרצליה וכל כך שבחו את אחי ואחותי, אחי שמתנדב לשמור מדי פעם במאחז בשבת ואחותי שעושה שרות לאומי בעכו בעיקר בשבתות."

"כיף לך, רונן, גם אחי משרת עם אחיך ובת דודה שלי שמעתי שיוצאת לשרת בעכו בשנה הבאה." הגיבו חבריו לכיתה.

האוכלוסיות. היא טובה בהדרכת נוער ובזה היא עוסקת שם. היום המועדף לפעילות עם הנוער הוא יום שבת. לכן היא נמצאת שם הרבה ואנחנו מחזקים אותה בכך שהיא מבטאת אהבה גדולה לעם ישראל."

"משפחת כהן היקרה", פתח הדוד נועם את דבריו בשולחן שבת. "אין מחנכים לאהבת הארץ ואהבת ישראל כמו שיש לילדיכם היקרים?"

"קודם כל אנחנו לא חושבים שיש להם את זה יותר מאחרים. ואולי גם למי שגר בשפלה יש ערכים כאלה".

"אבל עובדה היא שהם לא שם."

"נכון, אבל אנחנו מכירים חיילים מהשפלה שמשרתים כאן בעלי ערכים נעלים של נתינה, מסירות ואהבת הארץ, לא פחות מילדינו".

אם כך, במה זה תלוי? האם יש עוד גורמים שמשפיעים על הבחירה בהמשך הדרך?"

"אולי האווירה בבית? אצלנו, למשל, כשאנחנו נפגשים בחומש עם דמויות המופת של האבות

טעות בדיהוי

חיים, שהכיר את ג'קי, מיד הרגיש שמשהו אצלו לא בסדר. "מה קרה, ג'קי, מדוע מצב הרוח שלך ירוד היום?", שאל חיים.

"אה, עזוב", ענה ג'קי, "סתם סיבוך קטן שהיה לי בעסקים".

"לא, ג'קי, אתה חייב לספר לי. אינך יכול להשאיר זאת כך על ליבר!", אמר חיים.

"טוב, חיים. אספר לך", אמר ג'קי. "חיים, האם אתה במקרה מכיר את איציק מהשכונה הסמוכה? אולי בעצם עדיף שלא תכיר..."

"איציק? כן, אני יודע במי מדובר. אמנם אני מכיר אותו אישית, אך במקרה ראיתי אותו לפני זמן מה בסעודת חתונה, יושב בשולחן המכובדים, ליד הרב הראשי!", סיפר חיים.

"ליד הרב הראשי?!", תמה ג'קי. "איך זה יכול להיות?!"

"למה, מה הבעיה? כנראה הוא אדם חשוב", אמר חיים.

ג'קי היה אדם טוב וישר, אך במקרה הוא הסתבך עם אדם אחר, ששמו איציק. הם היו אמורים לעשות שותפות עסקית ולהרוויח יפה, אך לקראת חתימת הסכם השותפות – נוצר ביניהם ריב קשה.

ג'קי היה בטוח שאיציק רימה אותו. לאט לאט חלחלה למוחו ההבנה שהוא התעסק עם אדם רמאי ורע מעללים. הוא אמנם שמח על כך שבסוף העסקה לא יצאה אל הפועל, אך מצד שני הוא הרגיש שרימו אותו, וגם קצת הפסדים כספיים נגרמו לו.

ג'קי היה בטוח בטענותיו ובדרכו, והאמין בכל ליבו שאיציק הוא הנוכל בסיפור הזה.

יום אחד פגש ג'קי את ידידו הטוב ונאמן – חיים. ג'קי אמנם שמח מאוד לפגוש את חברו, אך מצד שני עדיין מצב רוחו לא היה מרומם במיוחד, בגלל מה שקרה לו עם איציק שרימה אותו.

"ויותר מכך", המשיך ג'קי, "מרגע לרגע אני יותר מבין עד כמה הטענות שהיו לי נגדו לא היו נכונות. בגלל שהייתי בטוח שהוא רימה אותי, ראיתי את כל המציאות בצורה כזו. כעת כשאני מבין שטעיתי, אני רואה שהטענות שלו דווקא הן הנכונות – ואולי אני הוא זה שצריך לבקש ממנו סליחה על שביטלתי את השותפות איתו..."

. . .

פעמים רבות אנחנו כועסים על חברים או בני משפחה, בגלל שאנחנו "נוגעים בדבר", כלומר שאנחנו מרגישים שפגעו בנו אישית. באותו הזמן אנחנו רואים את כל המציאות כאילו היא לרעתנו, ואת האנשים שסביבנו כאילו הם מתכוונים להרגיז אותנו.

אמנם, אם נשב בנחת ונחשוב על מה שקרה, בהרבה פעמים נגלה שאף אחד לא רצה להכעיס אותנו ולא התכוון לפגוע בנו, ובסך הכול היתה כאן טעות או שגגה.

"העניין הוא שהסתבכתי אתו בעסקים, וכבר חשבתי שהוא רמאי ונוכל... אבל כשאתה מספר לי שהוא בקשר עם הרב הראשי אני מתחיל לחשוב שאולי אני טועה במשהו. אני זקוק למחשבה נוספת", אמר ג'קי, מהורהר.

לאחר כשבוע שוב פגש ג'קי את חיים. "ג'קי, אתה יודע, שוב ראיתי את איציק. הדבר היה בארוע נוסף, ושם הוא דיבר בדברי תורה עם הרבנים החשובים שהיו שם! הם ממש קרבו אותו והחשיבו אותו. אני משוכנע שהוא אדם הגון וטוב".

ג'קי הרבה פעם נוספת, ולבסוף ענה: "חיים, אני מוכרח להודות שעד שדיברנו לפני שבוע, הייתי בטוח לגמרי שאיציק הוא אדם רע ונוכל. הייתי בטוח שהוא רימה אותי וקלקל לי את כל התוכניות העסקיות. כמעט תבעתי אותו לדיון! אבל כשדיברתי איתך לפני כשבוע התחלתי לבדוק שוב ולהרהר בדבר. עכשיו כאשר אתה ממשיך להוכיח לי עד כמה איציק הוא אדם הגון וחשוב – אני כבר מבין שטעיתי לגמרי".

כנית בת שחקנים

נכון או לא נכון?

1. במערת המכפלה נקברו: אדם וחווה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ורחל
2. אברהם שילם 400 שקל כסף על שדה מערת המכפלה
3. כתוב בפרשה שאליעזר לקח 10 חמורים מחמורי אברהם אבינו
4. רבקה היתה הבן של לבן הארמי
5. אליעזר נתן לרבקה תכשיטים
6. רבקה מיד הסכימה ללכת עם אליעזר עבד אברהם
7. אברהם חי 180 שנה

חידת חדגא: מי היתה "קטורה", לפי חז"ל? (תחילת "שישי")

חידת פולקע: במה היו מיוחדים הגמלים של אברהם אבינו?

שיירת הגמלים
של אליעזר

ציור צביעה

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

נעמה: בִּכְרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ מִסְפֵּר שְׁאֲבָרְהֶם אֲבִינוּ קָנָה אֶת מַעֲרַת הַמִּכְפֶּלָה בְּאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל כֶּסֶף, כְּדִי לִקְבֹּר אֶת שָׁרָה אִמּוֹ.

טליה: אָבֵל מַעֲרַת הַמִּכְפֶּלָה הִיא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל! אִזְּ לָמָּה אֲבָרְהֶם אֲבִינוּ שְׁלֹם כֶּסֶף הִרִי ה' נָתַן לוֹ אֶת הָאֶרֶץ!

בני: טַלְיָה אַתָּה צוֹדֶקֶת. אָבֵל בִּכְרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ כְּתוּב שְׁאֲבָרְהֶם אֲבִינוּ לֹא הִסְכִּים לִקְבֹּל אֶת מַעֲרַת הַמִּכְפֶּלָה בְּחֻנָּם. עֲפָרוֹן הִצִּיעַ לוֹ אוֹתָהּ לֹא כֶסֶף, אֶן אֲבָרְהֶם הִתְעַקֵּשׁ לְשֹׁלָם.

נעמה: בְּנִי אַתָּה צוֹדֵק. אָבֵל אֲנִי לֹא בְּטוֹחָה שֶׁבְּאַמַּת עֲפָרוֹן הִתְכַּן לָמָּה שֶׁהוּא אָמַר. מִדְּבַרִי חֲז"ל נִרְאֶה שֶׁהוּא לֹא מִמֶּשֶׁ הָיָה רוֹצֶה לְהִפְסִיד כֶּסֶף...

יונתן: אֲנִיחֵנו לְמַדְנוּ בְּגֵן שְׁעָפָרוֹן דְּבַר הַרְבֵּה אָבֵל בְּסוֹף לֹא עָשָׂה כָּלום. כִּי הוּא לָקַח הַרְבֵּה כֶּסֶף...

נעמה: נִכּוֹן מְאֹד. רַק בְּשִׁבְלִי הִרְשָׁם, עֲפָרוֹן עָשָׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא נוֹתֵן אֶת הַמַּעֲרָה בְּחֻנָּם. אָבֵל בְּסוֹף הוּא לָקַח כֶּסֶף לֹא מוֹעֵט.

בני: אִזְּ לָמָּה בְּאַמַּת אֲבָרְהֶם אֲבִינוּ לֹא קִבֵּל אֶת הַמַּעֲרָה בְּחֻנָּם? הִרִי זֶה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִיא שְׁלֵנוּ!

נעמה: אַתֶּם צוֹדֶקִים. אָבֵל אֲבָרְהֶם אֲבִינוּ יָדַע שֶׁאֵם הוּא לֹא יִשְׁלֹם עַל הַקְּרָקָע, עֲלוּלִים לָבֹא בְּעֵתִיד כָּל מִינֵי מַעֲרָעִים שִׁיאֲמְרוּ שֶׁמַּעֲרַת הַמִּכְפֶּלָה הִיא שְׁלֵהֶם. לָכֵן הוּא דָּאָג לִקְנוֹת אוֹתָהּ בְּכֶסֶף, כְּדִי שִׁיְהִיָּה בְּרוּר שֶׁהַמָּקוֹם שִׁיָּךְ לוֹ וְלִזְרַעוֹ.

ט

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת

השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...